

"Ang Iyong mga Kaisipan ay Maipapatatag"

34

Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian

Ang pagbuo ng pagkatao ay sinasabing ang pinakamahalagang gawain na ipinagkatiwala sa sangkatauhan. Sa susunod na oras, ating sisiyasatin ang ating pribilehiyo at pananagutan upang maging katulad ni Kristo sa karakter. Samahan ninyo kami ngayon sa makapangyarihang sandali ng personal na pagbabago habang tayo ay ginagabayan ni Pastor Stephen Wallace "Mula sa Kaluwalhatian tungo sa Kaluwalhatian."

Magandang, simple ngunit malalim na awit. Iyan talaga ang diwa ng ating mapagkasamang tungkulin, hindi ba? *"Ibaling mo ang iyong mga mata kay Hesus."*** *"Paglingon kay Hesus,"* {Heb 12:2}** iyan ang buod ng lahat. Naaalala ba ninyo ang pandiwang isinalin bilang **"paglingon"**? Ano ang Griyego? "Apo" na nangangahulugang mula, at "horao" na nangangahulugang tumitig. Kapag pinagsama mo ang mga iyon, mayroon kang "aphorao," na nangangahulugang tumalikod sa lahat ng iba at itutok ang iyong isipan, o ang mata ng iyong isipan kay Hesus. Tandaan sa Griyego iyan ay nasa kasalukuyang aktibong panahunan, ibig sabihin kailangan nating, ano? Gawin ito patuloy, patuloy.

Sa pag-aaral lamang nating gawin ito, mga minamahal kong kaibigan, na maaari nating maranasan ang patuloy na tagumpay laban sa tukso, o makakaranas tayo ng patuloy na paglago sa pagkakatulad ng pagkatao ni Kristo. Hindi ito opsyonal. Ito ay ganap na kinakailangan. Walang paraan na mababago natin ang ating sarili mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian. Ngunit walang paraan din na mababago tayo ng Banal na Espiritu maliban kung nakikipagtulungan tayo sa pamamagitan ng pagmamasid sa kaluwalhatian ng Panginoon. Ang pagmamasid kay Kristo ang buod ng lahat.

Nang dumating tayo sa medyo minadaling pagtatapos ng ating naunang pag-aaral, ipinunto natin na **ang pagmamasid kay Kristo, pangunahin at pinakamapraktikal at mauunawaang paraan ay nangangahulugang pag-aaral ng Kanyang buhay ayon sa ibinigay sa Kanyang Salita.** {6BC 1098.1} Tama? Samakatuwid, kailangan natin, mga minamahal kong kaibigan, kailangan natin, ano? Gumawa ng oras. Pakitandaan hindi ko sinabi *"humanap ng oras,"* sinabi ko, ano? Gumawa ng oras. Ito ay usapin ng mga prayoridad, hindi ba? Sige na, aminin ninyo. Ito ay usapin ng mga prayoridad, at iginigiit ko na walang mas mataas na prayoridad para sa Kristiyano kaysa sa pagmamasid kay Kristo, at ibig sabihin nito ay pag-aaral ng Kanyang buhay ayon sa ibinigay sa Kanyang Salita. Kaya kailangan nating gumawa ng oras para sa personal, makabuluhang pag-aaral ng Bibliya. At lahat ay nagsabi: {Amen}

Idinadalangin ko na kayo ay lubos na nakumbinsi at nabuklod sa puntong iyon, mga minamahal kong kaibigan, at na gagawa kayo ng mga naaangkop na desisyon ngayon tungkol sa inyong pang-araw-araw na iskedyul. Kailangan ninyong gawin kung kayo ay mababago, at magiging mabisang saksi para sa Hari at angkop na mamamayan para sa Kanyang Kaharian. Oo, oo.

Mabuti, kailangan nating magpatuloy ngayon upang isaalang-alang ang isa pang napakahalagang prinsipyo ng pag-unlad ng Kristiyanong pagkatao. May isang pahayag pa na wala akong oras na ibahagi na kailangan kong ibahagi sa inyo. Ngunit bago tayo pumasok sa inspiradong materyal, tiyakin nating mayroon tayong parehong Espiritu na tumutulong sa ating maintindihan ito na nag-inspirado nito. Amen? {Amen} Iyan ang Espiritu ng Katotohanan, ang Banal na Espiritu. At ito ay sa atin para sa paghingi. **"Humingi at ito ay ibibigay."** {Mat 7:7} Walang maaari mong gawin upang kitain ito o maging karapat-dapat dito. Purihin ang Diyos, lahat ng Kanyang mabuti at mahahalagang

kaloob ay nakamit para sa atin ng buhay at kamatayan ni Hesus, at ang mga ito ay ngayon ay magagamit sa atin bilang isang libreng regalo, ngunit ang mga ito ay matatanggap lamang kapag hiniling dahil hindi kailanman pinipilit ng Diyos ang anuman sa sinuman. Iyan ang dahilan kung bakit ang buong ekonomiya ng langit ay gumagana sa simpleng prinsipyo, **"Humingi at ito ay ibibigay."** Mangyaring gumugol ng oras na nakaluhod kasama ko upang humiling ng pagbubuhos ng Espiritu ng Diyos. Habang nananalangin kayo para sa inyong sarili, mangyaring ipanalangin din ako.

Ama sa langit, napakamahalagang pagkakataon ang magtipon ngayong hapon sa katahimikan ng santuwaryo na ito para sa layunin ng pag-aaral ng Iyong Salita. Ngunit Ama, hindi kami mangangahas na magpatuloy sa aming paghahanap para sa nagbabagong-buhay na kaalaman ng katotohanan, ang katotohanan na kay Hesus, nang hindi muna humihingi ng Espiritu ng Katotohanan, ang Espiritu ni Hesus. Mangyaring ibuhos ang Espiritung iyon sa amin. Mangyaring lalo na itong ibuhos sa akin dahil ako ay mas nangangailangan kaysa sa sinuman. Ako ay isang sisidlang-lupa lamang; ako ay isang mortal na may pinsala ng kasalanan, at kakailanganin Mong gumawa ng himala kung makakapagpahayag ako ng katotohanan na may anumang antas ng kawastuhan o kagandahan. Mangyaring gawing ang himalang iyon sa pamamagitan ng Espiritu ng Katotohanan. Kunin ang buong pag-aari sa akin, katawan, isipan at espiritu. Gabayan ang aking mga kaisipan, ang aking mga salita, hayaan akong sabihin ang nais Mong sabihin ko, hindi higit, hindi kulang, pakiusap. Hipuin ang aking mga labi ng isang uling. At kung ano ang magagawa Mong sabihin sa pamamagitan ko, nawa'y makatagpo ito ng mga mapagtutuong puso at isipan, at mapagpakumbabang kalooban upang mabago nito ang mga buhay. Ito ang aking panalangin sa pangalan ni Hesus. Amen.

Tinatapos natin ang ating pag-aaral kaninang umaga, gaya ng inyong matatandaan, na binabalaan kayo na habang minamasdan ninyo si Kristo, malayo sa pagiging naimpress sa inyong sariling paglago at pag-unlad ng pagkatao, **lalo kayong magiging naimpress sa inyong sariling mga pagkukulang at kapintasan ng pagkatao.** {SC 64.2} Magkakasama ba tayong lahat doon? Nakikita ninyo, sa buong Kasulatan, ang mga naging pinakamalapit kay Kristo at pinakamalakas na nakamasid sa Kanyang kaluwalhatian ay ang mga gumawa ng pinakakapansin-pansing mga pag-amin tungkol sa kanilang sariling kakulangan, kanilang sariling mga pagkakamali, kanilang sariling mga kahinaan, kanilang sariling mga kapintasan. Si Moises, halimbawa, sa Bundok ng Sinai, nang nakita niya ang kaluwalhatian, ano ang naging resulta, sa kanyang mukha? Ito ay nagliwanag nang napakasadhi na hindi man lang matitig ng mga anak ng Israel ang repleksyon. Tanong: Ngunit alam ba ito ni Moises? Napaka-kawili-wili, hindi niya ito alam, at partikular na itinaturo ito ng Kasulatan. **Exodus 34:29, "Ngayon nangyari, nang bumaba si Moises mula sa Bundok ng Sinai, (at ang dalawang tapyas ng Patotoo ay nasa kamay ni Moises nang bumaba siya mula sa bundok), na hindi alam ni Moises na ang balat ng kanyang mukha ay nagningning habang siya ay nakikipag-usap sa Kanya."** Hindi niya ito alam. Bakit inilalabas ng Kasulatan ang puntong iyon? Dahil tayo ay tinuturuan ng isang espirituwal na aral, mga minamahal kong kaibigan. Habang minamasdan natin ang kaluwalhatian ng Diyos, tayo ay mababago. Isasalamon natin ito, ngunit hindi natin ito malalaman.

Naaalala ba ninyo kung paano inilagay ng inspirasyon? Sa naunang pahayag doon, **Bible Commentary, Volume 6, pahina 1097: "Hindi namamalayan ng ating mga sarili."** Ano ang ibig sabihin ng **"hindi namamalayan ng ating mga sarili"**? Hindi natin ito napapansin. **"Hindi namamalayan ng ating mga sarili, tayo ay nabago araw-araw mula sa ating mga pamamaraan at kagustuhan tungo sa mga pamamaraan at kagustuhan ni Kristo, tungo sa kagandahan ng Kanyang pagkatao. Sa gayon tayo ay lumalaki kay Kristo, at hindi sinasadyang sinasalamon ang Kanyang larawan..."** Ngayon, lahat ng iba ay nakakaalam nito, ngunit tayo ay hindi.

Ano ang nalalaman natin? Aba, nang si **Isaiah** ay nakakita ng sulyap ng kaluwalhatian, ano ang sinabi niya? Sa **6:5, "Kaya sinabi ko: 'Kahabag-habag ako, sapagkat ako ay nawasak! Dahil ako ay isang tao na may maruruming labi, at ako ay naninirahan sa gitna ng mga tao na may maruruming labi; sapagkat nakita ng aking mga mata ang Hari, ang PANGINOON ng mga**

hukbo." Nakikita ninyo, nang nakakita siya ng sulyap ng kaluwalhatian ng Diyos, nagkaroon siya ng napakababang pagtatangi sa kanyang sarili, hindi ba? Paano naman si Daniel? **Daniel 10:8**, mula sa King James: **"Dahil dito ako ay naiwang nag-iisa, at nakita ang dakilang pangitaing ito, at walang naiwang lakas sa akin: sapagkat ang aking kagandahan ay naging kabulukan sa akin..."** **"Ang aking kagandahan,"** ang pinakamahusay at pinakakapuri-puri na mga bagay tungkol sa aking sarili, nang nakakita ako ng sulyap ng walang hanggang kaganapan ng pagkatao ni Kristo, sa kabalintunaan, sila ay naging kabulukan. Mga kaibigan, mangyaring maging babala. Kayo ay matutukso na isipin na kayo ay nagiging mas masama, hindi mas mabuti. Ngunit mangyaring matiyak, hindi kayo nagiging mas masama. Palagi kayong ganyan kasama. Tama? Palagi kayong ganyan kasama. Ngayon lang ninyo natutuklasan kung paano ito palagi, ngunit kayo ay nasa makasariling kabutihan, sariling panlilinlang. Hindi ba't iyan ang posisyon at kalagayan ng Laodicea? Iniisip natin na tayo ay ano? Sige: **"mayaman at nadagdagan sa mga ari-arian at walang pangangailangan ng anuman, at hindi natin alam na tayo ay kahabag-habag, mahirap, bulag, maralita at hubad."** {Rev 3:17} Tulungan nawa tayo ng Diyos na makalabas sa ating makasariling kabutihan, sariling panlilinlang. Nakakarinig ba ako ng "amen"? {Amen}

Ngayon, hindi ito magiging isang komportableng karanasan, ang harapin ang kung paano ito talaga. Ngunit mga kaibigan ko, ito ay isang kinakailangang karanasan. Amen? At kapag natuklasan natin iyan, pakiusap huwag panghinaan ng loob. Purihin ang Diyos para sa pagtuklas, ibig kong sabihin, kailangan ninyong matuklasan ito kung kayo at Siya ay haharapin ito. Tama? Aminin ito sa Kanya at angkinin ang Kanyang pangako, **"Kung inaamin natin ang ating mga kasalanan, Siya ay tapat at makatarungan upang patawarin tayo at,"** ano? **"...linisin tayo mula sa lahat ng kasamaan."** {1 Jn 1:9}

Ngunit pagkatapos makipagtulungan sa Kanya sa proseso ng paglilinis sa pamamagitan ng pagmamasid hindi sa problema, kundi sa solusyon. Nagsabi ako ng napaka-mahalagang bagay doon. Alam ba ninyo kung ano ang madalas nating ginagawa kapag nakakakita tayo ng mga problema sa ating buhay? Tayo ay naku, napakamasipag, nagpapasya tayong haharapin natin ang problemang iyon. Sige na, aminin ito kasama ko. Kaya tayo ay gumagawa; nakikipagbuno tayo sa problemang iyon at nakikipagpunyagi tayo sa problemang iyon, at tayo ay nagtatapos na may mas malalang problema kaysa noong nagsimula tayo. Bakit? Sa pagmamasid ay nabago tayo. Kung nakatuon kayo sa inyong problema, ano ang minamasdan ninyo? Ang problema, at ano ang matatapos ninyo? Isang mas malalang problema. Sige, nagawa na ninyo iyan, hindi ba? Minsan ginagawa natin ito naku, napaka-masipag, walang kaalaman, ngunit masipag. Kaya ano ang ginagawa natin? Inilalayo natin ang ating mga mata sa problema at inilalagay ang mga ito sa solusyon. **Minamasdan natin ang Kordero** {Jn 1:29}, at sa pagmamasid tayo ay nabago sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu. Ang Banal na Espiritu ay nakikitungo sa problema sa pamamagitan ng pagpapalit nito ng kabaliktarang kabutihan kay Hesus. Amen? Naintindihan ba ninyo iyon? Samakatuwid ang pinakamabuting paraan upang makipagtulungan ay hindi ang magtuon sa problema, kundi ang humingi sa Diyos na patawarin kayo para dito, at pagkatapos ay magtuon sa kabaliktarang kabutihan ng problemang iyon kay Hesus. Sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu, Kanya itong haharapin sa pamamagitan ng pagbuo ng kabaliktarang kabutihan nito kay Kristo. Malinaw ba ito sa inyo? Ito ay isang napaka-mahalagang konsepto. Gusto kong ibahagi iyon kaninang umaga, ngunit naubusan ng oras.

Narito ang isang mahalagang pangako na kailangan kong ibahagi sa inyo rin. Desire of Ages, pahina 302, sa ibaba. **Desire of Ages, pahina 302: "Mapapalad sila na nagugutom at nauuhaw sa katuwiran."** {Mat 5:6} **Ang pakiramdam ng kawalang-karapatan ay magsasanhi sa puso na magutom at mauhaw sa katuwiran, at ang pagnanais na ito ay hindi mabibigo. Ang mga gumagawa ng lugar sa kanilang mga puso para kay Hesus,"** Ang mga, ano? **"...gumagawa ng lugar sa kanilang mga puso para kay Hesus ay mauunawaan ang Kanyang pag-ibig. Lahat ng nananabik na taglayin ang wangis ng pagkatao ng Diyos ay masisiyahan."** Naririnig ko ba ang

"amen"? {Amen} **"Ang Banal na Espiritu ay hindi kailanman iniwan na walang tulong ang kaluluwa na,"** ano? **"...tumitingin kay Hesus. Siya ay kumukuha ng mga bagay ni Kristo at ipinakikita ang mga ito sa kanya. Kung... Kung ang mata ay pinapanatiling nakatuon kay Kristo, ang gawain ng Espiritu ay hindi tumitigil hanggang ang kaluluwa ay maging katulad ng Kanyang larawan."** Maaari bang mahalagang pangako iyon, o ano? **"Ang gawain ng Espiritu ay hindi tumitigil hanggang ang kaluluwa ay maging katulad ng Kanyang larawan."** Ngunit ano ang kondisyon? Lahat ng mga pangako ng Diyos ay may kondisyon. Kung - kung, ano? **"Kung ang mata ay pinapanatiling nakatuon kay Kristo."** Mga minamahal kong kaibigan, gaano nga lubos na mahalaga na matuto tayo ng **"aphorao,"** ilayo ang mata ng ating isipan mula sa lahat ng iba at panatilihin itong nakapirmi, nakatuon, kay Hesus. {Heb 12:2}

Sige, ngayon may isa pang prinsipyo na kailangan nating pagtuunan sa pagbuo ng pagkatao. Gusto kong tawaging ito na batas ng nagkakabilang impluwensiya. Ang batas ng ano? Nagkakabilang impluwensiya. Ano sa mundo ang batas ng nagkakabilang impluwensiya? Buveno, sa biyaya ng Diyos, iyan ang kailangan nating maintindihan. Mangyaring maunawaan na ang ating pagkatao ay hindi lamang nabubuo sa pamamagitan ng input sa isipan, kung ano ang ating minamasdan, ito ay nabubuo rin sa pamamagitan ng output ng isipan, kung paano tayo kumikilos. Nakita ba ninyo ang inyong daan doon? Gusto kong ulitin ito: Ang ating pagkatao ay hindi lamang nabubuo sa pamamagitan ng input sa isipan, kung ano ang ating minamasdan, ang ating pagkatao ay nabubuo rin sa pamamagitan ng output ng isipan. Ano ang output ng isipan? Ito ang ating pag-uugali, ang mga bagay na sinasabi at ginagawa natin. Ngayon, ang dahilan kung bakit ang ating pagkatao ay nabubuo sa pamamagitan ng output ng isipan, ay dahil sa batas ng nagkakabilang impluwensiya. Ano sa mundo ang batas ng nagkakabilang impluwensiya?

Buveno, ano ang ibig sabihin ng salitang nagkakabilang? Dalawahan, dalawahan. Alam ninyo, ang nagkakabilang na makina ay isa na may piston na umaandar, ano? Pabalik-balik, kabalintunaan sa rotary na makina na umaandar nang paikot at paikot. Nagkakabilang: dalawahan. Ngayon mangyaring alamin na mayroong nagkakabilang na impluwensiya, isang dalawahang impluwensiya sa ibang salita, sa pagitan ng ating mga pag-iisip at damdamin, at ating mga salita at kilos. Nasasabayan ninyo ba ako dito? Mangyaring ipaalam sa akin na nauunawaan ninyo; kailangan ko ng feedback. Mayroong dalawahang impluwensiya, isang nagkakabilang na impluwensiya, sa pagitan ng ating, ano? Ang ating mga pag-iisip at damdamin. Ano ang pinag-uusapan natin klase? **Ang mga pag-iisip at damdamin na pinagsama? Pagkatao. {5T 310.1}** Mayroong dalawahang impluwensiya sa pagitan ng ating mga pag-iisip at damdamin at ating mga salita at kilos, ang ating pag-uugali. Ito ang dahilan kung bakit ang output ng isipan, ibig sabihin, pag-uugali, ay may direkta at dramatikong epekto sa pagbuo ng ating pagkatao, dahil sa batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito. Nauunawaan nating lahat na ang ating pag-uugali ay naiimpluwensiyahan ng ating mga pag-iisip at damdamin. Ngunit ang marami ay nabibigong maunawaan ay ang ating mga pag-iisip at damdamin ay naiimpluwensiyahan din naman ng ating mga salita at kilos, ang ating pag-uugali. Mayroong, ano? ...isang nagkakabilang na impluwensiya.

Ngayon, eksaktong prinsipyong ito ang premisa kung saan ang pangakong ito, na malapit na nating basahin, ay ginawa. Siyanga pala, **lahat ng mga pangako ng Diyos ay, ano? ...may kondisyon {2SAT 195.5},** at ano ang kondisyon? Ito ay pagsunod sa mga prinsipyo ng Diyos, mga batas ng Diyos; at ang dahilan para doon, mga minamahal kong kaibigan, ay dahil **ang mga pagpapala ay sa atin lamang sa pagsunod. {RH, Jan 28, 1875 par. 16}** Narinig ba ninyo ang sinabi ko? Iyan ay isang mahalagang konsepto. Gusto kong ulitin ito: Ang mga pagpapala ay sa atin lamang sa ano? Sa pagsunod. Nakikita ninyo, marami sa atin ang nag-iisip na pinagpapala tayo ng Diyos PARA sa pagsunod. Totoo ba iyon? Hindi, pinagpapala tayo ng Diyos SA pagsunod. Ang pagpapala ay likas sa pagsunod. Naintindihan ba ninyo iyon? Iyan ay isang susing konsepto. Gusto kong ulitin ito: Ang pagpapala ay ano? Likas sa pagsunod. Hindi kayo pinagpapala ng Diyos PARA sa pagsunod,

pinagpapala Niya kayo sa pamamagitan ng pagbibigay-kakayahan sa inyo na sumunod at umani ng mga pagpapalang likas sa pagsunod. Mayroon bang pagkakaiba? Meron talagang pagkakaiba, isang malaking pagkakaiba.

Gayundin, mangyaring alamin na ang pagdurusa ay likas sa pagsuway. Hindi kayo pinarurusahan ng Diyos PARA sa pagsuway, pinarurusahan ninyo ang inyong sarili SA pagsuway. Sige, kailangan ko ng tugon, nauunawaan ba ninyo ito? Nakatingin lang kayo sa akin. Dinadala natin ang parusa sa ating sarili sa pamamagitan ng pagsuway, sa pamamagitan ng pagpiling mamuhay sa labas ng daluyan ng pagpapala. Ang daluyan ng pagpapala ay ang buhay ng pagsunod, dahil ang pagpapala ay likas sa pagsunod. Eksaktong dahilan na ito kung bakit lahat ng mga pangako ng Diyos ay may kondisyon, at ang kondisyon ay laging pagsunod, dahil ang mga pangako ay ang katiyakan ng pagpapala. Ngunit maaari ba ninyong makuha ang pagpapala kung hindi kayo sumusunod? Hindi, dahil ang pagpapala ay likas sa pagsunod. Ngayon sinabi ko ang parehong bagay nang ilang beses, ngunit sana ay talagang malinaw ito.

Ngayon, ang pangakong ito na malapit na nating basahin dito, ito ay makikita sa **Proverbs 16:3** at mula sa talatang ito kukunin natin ang pamagat ng ating pag-aaral, ito ay batay sa batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito. Makinig sa ito nang mabuti: **"Commit your works to the LORD,"** What are we talking about? **"Commit your works to the Lord."** That's your behavior. That's your word and action. That's the mental output, all right? **"Commit your works to the Lord, and,"** what will happen? What will happen? **"...your thoughts will be,"** what? **"...established."** What does **"established"** mean? Strengthened, encouraged, confirmed, established. Okay? Made permanent, that's what it means. Now, if we want right thoughts, Christ-like thoughts, to be established, what have we got to do? We've got to commit our works to the Lordship of Jesus Christ. Because our behavior, if it is not Christ-like, will not establish Christ-like thoughts and feelings. Is that clear to you? Because of this law called the law of, what? Reciprocal influence.

Now, **Signs of the Times, November 14, 1892: " Ang pang-araw-araw na mga gawa ng buhay ay nagsasabi ng sukat at hugis ng ating disposisyon at pagkatao..."** Nakikita mo, nagpapakita sila ng marami tungkol sa kung ano ang nangyayari dito sa itaas. Ngunit hindi lamang iyon ang ginagawa nila; ano pa ang ginagawa nila? Patuloy na basahin: **" Ang mga kagawian sa pagsasalita, ang pagkatao ng ating mga kilos, ay naglalagay ng isang hugis sa atin."** Sa ibang salita, ang ating mga pag-iisip at damdamin ay hindi lamang nakaiimpluwensiya sa ating mga salita at kilos, kundi ang ating mga salita at kilos naman ay nakaiimpluwensiya sa ating mga pag-iisip at damdamin; naglalagay sila ng isang hugis sa atin. Nakikita ba ninyo ito? Narito pa ang isa: **Testimonies, Volume 4, pahina 657: " Bawat gawa ng buhay..."** Ano ang kasama dito, mga minamahal kong kaibigan? Iyan ay lahat ng ating mga salita at kilos. **"Bawat gawa ng buhay, gaano man kababa ang kahalagahan, ay may impluwensiya nito sa pagbuo ng pagkatao. Ang mabuting pagkatao ay mas mahalaga kaysa sa mga makamundong ari-arian, at ang gawain ng pagbuo nito ay ang pinakamaharlika kung saan maaaring makisangkot ang mga tao."** Hindi lamang ang pinakamaharlika, kundi **ang pinakamahalagang. {Ed 225.3}**

Sige, ngayon, ang nais kong gawin na sana ay nauunawaan na natin ang batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito, ay ilapat ito sa mga kilos ng pinaka-aktibong bahagi ng katawan ng tao; at ano ang pinaka-aktibong bahagi ng katawan ng tao? Ang dila. Alam ninyo iyan. Ano ang pinaka-aktibong bahagi ng katawan ng tao? Ang dila. At mga minamahal kong kaibigan, ang batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito, ay may partikular at espesyal na paggamit sa mga gawa ng dila, mas kilala bilang ating mga salita. Mangyaring ilapat ang prinsipyong ito kasama ko ngayon sa mga gawa ng dila. Ang mga gawa ng dila ay dapat na ipagkatiwala sa Panginoon kung ang tamang kaisipan ay magiging matatag. Narinig ba ninyo ang sinabi ko? Ang mga gawa ng dila ay dapat na ipagkatiwala sa Panginoon kung, ano? Ang tamang kaisipan ay magiging matatag. Ito ang eksaktong dahilan kung bakit nagdarasal si David... Ano ang kanyang panalangin? **"Nawa'y ang mga salita ng aking bibig**

at," ano pa? **"...ang pagbubulay-bulay ng aking puso ay maging katanggap-tanggap sa Iyong paningin, O Panginoon, aking lakas at aking Manunubos."** {Ps 19:14} Bakit siya nananalangin na kapwa maging katanggap-tanggap? Dahil sa batas ng nagkakabilang impluwensiya. Hindi maaaring maging katanggap-tanggap ang isa maliban kung ang isa ay katanggap-tanggap dahil sila ay may dramatikong nagkakabilang impluwensiya sa isa't isa. Amen? Ang mga gawa ng bibig ay dapat nasa ilalim ng Pagkapanginoon ni Hesukristo, kung ang mga kaisipan ay magiging katulad kay Kristo, mga kaibigan ko.

Ngayon, hayaan ninyong subukan kong ipaliwanag at bigyan ng halimbawa ito. Mayroong isang daan, sige, tawagin natin itong daan ng impluwensiya, na humahantong mula sa utak patungo sa dila, o mula sa mga kaisipan patungo sa mga salita, maging pinag-uusapan ninyo ang organo o ang tungkulin nito. Sige? Isang daan na tinatawag na, ano? Ang daan ng impluwensiya. Ngayon lahat tayo ay madaling kilalanin ang daloy ng maimpluwensiyang trapiko mula sa utak patungo sa dila, mula sa mga kaisipan patungo sa mga salita. Tulad ng pagkakasabi ng Kasulatan, **Luke 6:45, "Mula sa kasaganaan ng puso, ang bibig,"** ano? **"...ay nagsasalita. Ang mabuting tao mula sa mabuting kayamanan ng kanyang puso ay nagbubunga ng mabuti; at ang masamang tao mula sa masamang kayamanan ng kanyang puso ay nagbubunga ng masama. Sapagkat mula sa kasaganaan ng puso ang kanyang bibig ay nagsasalita."** Iyan ang daloy ng maimpluwensiyang trapiko mula sa utak patungo sa dila, mula sa mga kaisipan patungo sa mga salita. Ngunit mga minamahal kong kaibigan, mangyaring maunawaan ang isang napakahalagang bagay dito. Ang daang ito ng impluwensiya mula sa utak patungo sa dila, mula sa mga kaisipan patungo sa mga salita, ay isang dalawahang kalye. Ito ay, ano? Ito ay isang dalawahang kalye, at ang maimpluwensiyang trapiko na dumadaloy sa balik na direksyon ay kasing-bigat din. Katulad ng direkta at dramatikong pag-impluwensiya ng ating mga kaisipan sa ating mga salita, gayon din ang ating mga salita naman ay nakaiimpluwensiya sa ating mga kaisipan. Ito ay isang nagkakabilang impluwensiya, isang dalawahang impluwensiya. Kailangan kong ipagtulakan ang puntong iyon at bigyang-diin ito. Iyan ang susi sa kabuuan ng pag-aaral na ito.

Makinig; **Desire of Ages, pahina 323**, salaysay: **"Ang mga salita ay isang indikasyon ng kung ano ang nasa puso. 'Mula sa kasaganaan ng puso ang bibig ay nagsasalita.' Ngunit ang mga salita ay higit pa sa isang indikasyon ng pagkatao; sila ay may kapangyarihang tumugon sa pagkatao. Ang mga tao ay naiimpluwensiyahan ng kanilang sariling mga salita."** Magkakasama ba tayong lahat? At mga minamahal na kapatid na babae, kabilang kayo diyan - iyan ang pangkalahatang paggamit ng terminong *"mga tao;"* oo, totoo. Tayong lahat ay naiimpluwensiyahan ng ating sariling mga salita. Pakiusap, ilan sa atin ang naiimpluwensiyahan? Tayong lahat.

Ano ang lawak ng impluwensiya? Makinig: **Signs of the Times, March 1, 1905: "Lahat,"** ilan ang klase? **"Lahat ay sa malaking antas,"** sa anong antas? **"...sa malaking antas nasa ilalim ng impluwensiya ng kanilang sariling mga salita. Kumikilos sila ayon sa mga damdaming ipinahayag sa kanilang mga salita. Kaya ang pamamahala sa dila ay malapit na nakaugnay sa personal na relihiyon. Marami ang sa pamamagitan ng kanilang sariling mga salita ay hinahatulang maniwala na ang maling landas ay tama. Ang mga kaisipan ay ipinahayag sa mga salita, at ang mga salita ay tumutugon sa mga kaisipan;"** Ano ang nakikita mo doon? Nagkakabilang impluwensiya. **"Ang mga kaisipan ay ipinahayag sa mga salita, at ang mga salita ay tumutugon sa mga kaisipan at lumilikha ng iba pang mga salita. Ang impluwensiya ay nararamdaman, hindi lamang sa sarili, kundi sa iba rin."**

Mga kaibigan, gaano kalaki ang impluwensyang ito? Ito ay napakadakila - pakinggan ninyo ako - napakadakila na kung nagsasabi tayo ng isang bagay nang sapat, kahit na una ay batid nating mabuti na hindi ito totoo, madadala natin ang ating sarili na maniwala na ito ay totoo. Magagawa ninyo ito, magagawa ninyo ito, sa pamamagitan ng makapangyarihang batas na tinatawag na batas ng nagkakabilang impluwensiya. Hindi tayo nagsasalita tungkol sa isang bagay na, alam ninyo, hindi

sinasadya o hindi mahalaga dito pagdating sa pagbuo ng pagkatao, mga kaibigan ko. Bagaman ang prinsipyong ito ay, sa pangkalahatan, hindi nauunawaan ng karamihan ng mga tao, ito ay makapangyarihan at ang potensyal nito upang tulungan o hadlangan tayo sa pagbuo ng isang pagkataong tulad kay Kristo ay napakalaki, depende sa kung gagamitin natin ito o masamang gagamitin. Narinig ba ninyo ang sinabi ko? Mangyaring pag-aralan natin kung paano hindi masamang gagamitin ito, kundi gagamitin ito at aanihin ang mga pagpapalang likas sa pagsunod sa prinsipyong ito. Iyan ang ating layunin.

Ngayon, marahil isa sa mga pinakamahusay at pinakamalinaw na pahayag ng prinsipyong ito ay matatagpuan sa Ministry of Healing, pahina 251. Nais kong ibahagi iyon sa inyo. **Ministry of Healing, pahina 251:** Salaysay: **" Ito ay isang batas ng kalikasan,"** Naku, kailangan kong tumigil doon. **Ito ay isang,** ano? **Isang batas ng kalikasan.** Anong batas ng kalikasan ang mayroon tayo dito?

Nagawa na natin ito dati, ngunit kailangan kong gawin itong muli. {Nabitiwan ng Pastor ang pluma.} Ang batas ba ng grabidad ay nagtatangi ng mga tao? Hindi. Ito ba ay nagtatangi ng personal na paniniwala? Hindi. Personal na kagustuhan? Hindi. Palaging gumagana kahit gusto mo man o hindi, kahit naniniwala ka man o hindi, kahit sino ka pa, ito ay batas. Magkakasama ba tayong lahat? Ngayon makinig, narito ang isang batas; narito ang isang batas na palaging gumagana.

" Ito ay isang batas ng kalikasan na ang ating mga kaisipan at damdamin ay," ano? **"...hinihikayat at pinapalakas."** Ano ang ibig sabihin niyan? **"Matatag,"** ang salita sa ating susing teksto. {Prov 16:3} **" Ito ay isang batas ng kalikasan na ang ating mga kaisipan at damdamin ay hinihikayat at pinapalakas habang binibigyan natin sila ng pagpapahayag."** Naku, narinig ba ninyo iyon? **" Bagama't ang mga salita ay nagpapahayag ng mga kaisipan, totoo rin na ang mga kaisipan ay sumusunod sa mga salita."** Ano ang mayroon ka diyan? Nagkakabilang impluwensiya. **" Bagama't ang mga salita ay nagpapahayag ng mga kaisipan, totoo rin na ang mga kaisipan ay sumusunod sa mga salita. Kung,"** makinig, makinig! **"... Kung magbibigay tayo ng mas maraming pagpapahayag sa ating pananampalataya, magagalak nang higit sa mga pagpapalang alam nating taglay natin - ang dakilang awa at pag-ibig ng Diyos - magkakaroon tayo ng higit na pananampalataya at mas malaking kagalakan."** Nakarinig ba ako ng "amen"? {Amen} Mga minamahal kong kaibigan, sa tuwing ipinahahayag ninyo nang pabigkas ang inyong pananampalataya, ayon sa batas ng nagkakabilang impluwensiya, ano ang inyong magiging resulta? Mas malakas na pananampalataya. Sa tuwing ipinahahayag ninyo nang pabigkas ang inyong kagalakan, ayon sa batas ng nagkakabilang impluwensiya, ano ang inyong magiging resulta? Mas maraming kagalakan. **"Walang dila,"** patuloy na nagbabasa: **"Walang dila ang makapagpapahayag, walang hangganang isipan ang makakaisip, ng pagpapalang nagmumula sa pagpapahalaga sa kabutihan at pag-ibig ng Diyos. Kahit sa lupa ay maaari tayong magkaroon ng kagalakan bilang isang bukal, hindi kailanman nauubos, dahil pinakakain ng mga agos na dumadaloy mula sa trono ng Diyos."** Wow! Nakikita ba ninyo ang potensyal ng paggamit ng batas na ito upang pagpalain tayo sa ating Kristiyanong karanasan? Nakikita ba ninyo ang potensyal nito?

Ngunit mga minamahal kong kaibigan, kailangan kong balaan kayo, katumbas ng potensyal nitong tulungan tayo, kung gagamitin natin ito nang wasto, ay ang potensyal nitong hadlangan tayo kung maling gagamitin natin ito. Ngayon makinig para sa kapwa iyon sa sumusunod na pahayag. **Mind, Character and Personality, Volume 2, pahina 579: " Kung mas marami kang pag-uusap tungkol sa pananampalataya, mas marami kang pananampalatayang magkakaroon."** Pakitandaan kung gaano ito kadefinitibo. **"Kung mas marami kang pananampalataya,"** ano? **"...magkakaroon ka."** Ito ba ay "kung-kungkugan?" Hindi, hindi ito kung-kungkugan, ito ay isang siguradong bagay. Bakit? Bakit? Bakit ito isang siguradong bagay? Dahil ito ay batas. Ito ay batas. Kapag nagsasalita ka ng pananampalataya, sa pamamagitan ng batas ng nagkakabilang impluwensiya, magkakaroon ka ng mas maraming pananampalataya. Gamitin ninyo ang batas, mga minamahal na kaibigan. Ito ay napakalaking pagpapala kung gagamitin ninyo ito. Ngunit mag-ingat! Pakinggan ang

potensyal nito na makapinsala, hadlangan. **"Kung mas marami,"** patuloy kong binabasa: **"Kung mas marami kang namumuhay sa pangkawalang-gana, nagsasalita sa iba tungkol sa iyong mga pagsubok, at pinalalaki ang mga ito, upang makakuha ng pakikiramay na iyong hinahangad, mas marami kang makakaranas ng mga pangkawalang-gana at mga pagsubok."** **"Mas maraming pangkawalang-gana at mga pagsubok ikaw ay,"** ano? Sige, ikaw ay, ano? "...magkakaroon." Ayon sa batas, kung pag-uusapan mo ang iyong mga pangkawalang-gana at mga pagsubok, magkakaroon ka ng mas maraming pangkawalang-gana at mga pagsubok.

Mga kaibigan, alam ninyo na ako ay lubos na kumbinsido na marami sa atin ay gumagawa ng mas maraming pinsala sa ating Kristiyanong karanasan at sa ating pagbuo ng pagkatao, gamit ang ating sariling mga dila kaysa sa anumang iba pa. Marami sa atin ay gumagawa ng mas maraming pinsala sa ating sariling Kristiyanong karanasan gamit ang ating sariling mga dila kaysa sa anumang iba pa. Nagpapatuloy tayo sa pag-ungol at pagdaing at pagreklamo at pagpupuna, at pagbibigay-diin sa lahat ng ating mga pagsubok at lahat ng ating mga pagdurusa at lahat ng ating mga pangkawalang-gana, at ayon sa batas, ano ang ginagawa natin? Ginagawa natin ang ating sarili na mas lalong nasasaktan at nawawalan ng pag-asa.

Alam ninyo, kailangan kong ibahagi ang kuwentong ito. Gagawin kong maikli. Nagkaroon ako ng pribilehiyo na tumayong kapalit ng isang guro ng Bibliya na lumiban dahil sa mga dahilang pangkalusugan. Kinailangan kong kunin ang kanyang buong pasanin sa klase, anim na klase, para sa isang quarter; at pumunta ako sa paaralan noong unang araw na iyon na sabik na makatulong at magkaroon ng positibong impluwensiya sa mga mag-aaral; at natatandaan ko na lumapit siya sa akin sa pasilyo habang ako ay papunta sa silid-aralan. Tawagin nating Susie siya. Mayroon siyang mahabang, malungkot, nawalan ng huling kaibigang ekspresyon sa kanyang mukha, at naantig ang aking puso sa kanya. Ang kawawa-kawang babae ay malinaw na malungkot at hindi masaya, kahabag-habag talaga. Sinabi niya sa akin, "Ikaw ba ang bagong guro ng Bibliya?" At sinabi ko, "Oo." Sinabi niya, "Gusto kong makipag-usap sa iyo." At sinabi ko, "Sige, Susie. Pumunta ka sa aking opisina sa oras ng pahinga; at ibinigay ko sa kanya ang oras." Talagang naroon siya. Binuksan, ang pinto, inanyayahan siyang maupo, at nagsimulang magsalita si Susie.

Nagsimula siyang magsalita tungkol sa lahat ng mga bagay na malungkot at kahabag-habag at kamalasan tungkol sa kanyang batang buhay. Habang nakikinig ako, nagsimula akong mag-isip, "Kawawa namang bata." Pagkatapos habang patuloy akong nakikinig, nagsimula akong mapagtanto na marami sa sinasabi niya ay hindi totoo. Ngayon, totoo ito para sa kanya, ngunit sasabihin niya ang mga bagay na tulad ng, "Lahat ng aking mga guro ay sinusubukang ibagsak ako." Nalaman ko ang tungkol sa kanyang mga guro, at alam ko na hindi iyon ang kaso, ngunit lubos siyang kumbinsido na iyon ang kaso; at siya ay labis na nawawalan ng pag-asa na nagsimula siyang umiyak habang nagsasalita siya; at hindi dapat ako nagulat. Iyan ang batas ng nagkakabilang impluwensiya na gumagana. Alam ninyo, gusto kong tulungan siya at gumawa ako ng mga mungkahi, at sinabi niya, "Alam mo, sinubukan ko na iyan, ngunit hindi iyan gumagana para sa akin." Lumipas ang buong oras at, alam ninyo, wala kaming napuntahan. Kaya sinabi ko sa kanya, "Alam mo, Susie, kailangan nating magkita muli. Bumalik ka bukas, sa parehong oras. Nandito ako." Sa totoo lang, napagtanto kong medyo mahirap ibigay sa kanya ang imbitasyong iyon, dahil napakabigong karanasan, ngunit naisip ko na dapat ko.

Kinabukasan, sa takdang oras, dumating siya. Umaasa ako, siyempre, na nasabi na namin ang lahat ng mga negatibong bagay, alam ninyo, naayos na at ngayon ay maaari na kaming talakayin ang ilang positibong bagay. Naku, hindi. Hindi, narinig ko lamang ang kalahati nito, at nagpatuloy siya sa pagsasalita, at nagpatuloy ako sa pagsubok na magbigay ng ilang nakakapag-asang mga mungkahi, ilang nakakatulong na mga bagay na maaari niyang gawin. "Hindi, hindi iyan gagana para sa akin; sinubukan ko na iyan. Hindi iyan gagana para sa akin." Umalis siya sa opisina na umiiyak muli, at ako ay talagang nasasaktan. Ako ay nasasaktan. Ibig kong sabihin, wala kaming napupuntahan. Kaya talagang pinalakas ko ang loob ko at sinabi ko sa kanya, "Alam mo, Susie, kailangan nating magkita

mulí; bumalik ka bukas." Mahirap sabihin iyon sa kanya, ngunit bumalik ako noong gabíng iyon at nakipag-usap sa Panginoon tungkol dito. Sinabi ko, "Panginoon, hindi ko natutulungan ang kawawa-kawang batang ito. Desperado siyang nangangailangan ng tulong. Ano ang dapat kong gawin?" Binigyan Niya ako ng plano.

Kinabukasan, sa takdang oras. Tumunog sa pinto, binuksan ko, at bago pa siya makapagsalita, isang bagay lang, isang bagay, pinalalakas ko ang lahat ng awtoridad ng bagong guro ng Bibliya sa paaralan, tiningnan ko siya nang diretso sa mata at sinabi ko, "Susie, wala ni isang salita, wala ni isang salita mula sa iyo tungkol sa iyong mga problema hanggang sa sabihin mo sa akin ang isang bagay na ikaw ay masaya at nagpapasalamat." Nagulat siya; alam niyang seryoso ako sa aking sinabi. Sinabi ko, "Tuloy ka, pumasok ka, maupo, ngunit wala ni isang salita tungkol sa iyong mga problema hanggang sa sabihin mo sa akin ang isang bagay, kahit isang bagay lang, na ikaw ay masaya at nagpapasalamat." Naupo siya at naupo ako, at inaasahan ko siyang magsabi sa akin ng isang bagay dahil alam kong gusto niyang makipag-usap sa akin tungkol sa kanyang mga problema. Hindi siya makapag-isip ng anuman, at pagpalain ang kanyang puso, pinanood ko siya habang sinisikap niyang dumiskarte sa kanyang isip upang mag-isip ng isang bagay, isang bagay na siya ay masaya. Titingin siya sa sahig, titingin siya sa kisame, titingin siya sa mga dingding. Hinahanap niya sa kanyang isipan ang isang bagay na siya ay nagpapasalamat, at hindi siya makapag-isip ng anuman. Pagpalain ang kanyang puso. Ito ang maaari mong gawin sa iyong sarili, mga kaibigan ko, kung mali ang paggamit mo sa batas na ito. Hindi siya makapag-isip ng anuman, at ginugol niya ang buong panahong iyon na tahimik sa aking opisina. Sa wakas, sinabi ko sa kanya, "Alam mo, Susie, kailangang gamitin ko ang aking oras. Kokorek ako ng mga papel at sa sandaling may maisip ka, sabihin mo sa akin kung ano iyon, at bibigyan kita ng aking buong pansin." Nagkorek ako ng mga papel sa buong oras; naupo siya doon na tahimik sa buong oras. Umalis siya, at sinabi ko "Alam mo, Susie, maaari kang bumalik bukas, ngunit ang parehong kondisyon ay nalalapat para bukas, wala ni isang salita tungkol sa iyong mga problema hanggang sa sabihin mo sa akin ang isang bagay na ikaw ay nagpapasalamat."

Kinabukasan hindi siya bumalik, at masama ang aking pakiramdam, natukso akong sabihin, "Maaari kang pumarito at pag-uusapan natin ang tungkol sa..." Ngunit hindi, napagpasyahan kong magtiis. Sa tuwing nakikita ko siya, sasabihin ko, "Susie, anumang oras na gusto mong bumalik, ngunit kailangan mong sabihin sa akin ang isang bagay na ikaw ay nagpapasalamat." Malaking ngiti sa aking mukha. Sinabi ko sa aking asawa ang tungkol sa karanasan, at noong nasa bahay ako, may tumawag sa telepono. Sinagot niya, at ibinigay niya sa akin ang telepono at sinabi niya, "Sa tingin ko ito si Susie." Kaya kinuha ko ang telepono at sinabi ko, "Susie, pareho lang ang kondisyon sa telepono. Hindi isang salita, hindi isang salita tungkol sa iyong mga problema hanggang sa sabihin mo sa akin ang isang bagay na ikaw ay nagpapasalamat." Katahimikan. Naririnig ko siyang humihinga; naririnig ko siyang humihikbi; ngunit wala.

Sa wakas, pagpalain ang kanyang puso, sa wakas ay nakahanap siya ng isang bagay. Alam ninyo, napakatagal na, hindi ko matandaan kung ano mismo iyon, ngunit ito ay isang bagay na napaka-generic. Ngunit sinamantala ko iyon, at sinimulan kong hikayatin siya na tuklasin ang mga implikasyon at ramifications ng isang bagay na iyon, at alam ninyo, hindi namin napunta ang tungkol sa kanyang mga problema sa usapang iyon. Pinag-uusapan lang namin ang tungkol sa totoong mga pagpapalang tinatamasa ng batang iyon araw-araw. Sinabi ko, "Alam mo, Susie, gusto kong pumunta ka sa aking opisina bukas at sabihin mo sa akin ang ibang bagay na ikaw ay masaya." Sinabi niya, "Sige, gagawin ko." Mas mabuti na ang pakiramdam niya.

Pumasok siya at ginugol namin ang susunod na araw na pinag-uusapan ang kanyang mga pagpapala. Ang kanyang mga pagpapala. Alam ninyo, naroon lang ako ng isang quarter, ngunit nakakita ako ng ilang talagang kapansin-pansing mga bagay na nangyari sa buhay ni Susie. Naging ibang tao siya sa simpleng paggamit ng batas na ito sa halip na abusuhin ito. Nakikita ninyo, karamihan sa kanyang mga problema ay kathang-isip lamang. {MH 241.2} Nililikha niya ang mga ito

sa pamamagitan ng pagtuon sa negatibo at pagsasalita tungkol sa negatibo, at naging hindi makatotohanang negatibo sa kanya; lahat ay negatibo.

Syempre wala siyang mga kaibigan, dahil siya ay isang madilim na ulap na kasama, at nakakasira ng araw na makasama, at walang gustong makasama ang isang taong ganoon. Kaya nililikha niya ang mga sitwasyon na kanyang iniisip, sa pamamagitan ng pagiging napakalungkot na makasama na walang gustong makasama siya. Ngunit nang nagsimula siyang maging positibo, nagsimula siyang magkaroon ng mga kaibigan. Umalis ako matapos ang quarter na iyon; talagang nakabuo ako ng malapit na samahan sa mga mag-aaral na iyon, at inanyayahan nila akong bumalik at magsagawa ng linggo ng panalangin sa susunod na taon. Hindi ko malilimutan, pumasok ako sa likod ng kapilya, at sino sa palagay ninyo ang nasa harap na namumuno sa pagkanta na may gitara at malaking ngiti sa kanyang mukha? Si Susie. Tumingin ako sa kanya at sinabi ko, "Purihin ang Panginoon." Tumakbo siya sa akin nang makita niya ako, yinakap niya ako at sinabi, "Napakasaya kong makita ka, at siyanga pala, napakasaya ko sa paaralan ngayong taon."

Mga kaibigan, mangyaring gamitin ito, huwag abusuhin. Ang prinsipyong ito, katumbas ng potensyal nito na pagpalain ka at tulungan, ay ang potensyal nito na sumpain ka at hadlangan. Piliin mo na magbigay ng pagpapahayag lamang sa mga bagay na tutulong sa iyo sa pagbuo ng isang pagkataong tulad kay Kristo. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen}

Ngayon, sa prinsipyong iyon sa isip, ang nais kong gawin ay pagtuunan ang ilan sa mga tiyak na mga dapat gawin at hindi dapat gawin sa Bibliya tungkol sa kung ano ang dapat nating sabihin at kung ano ang hindi natin dapat sabihin. Mamamangha kayo habang alam ninyo ang kahalagahan ng batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito, mamamangha kayo kung gaano karaming tiyak na mga utos mayroon sa Bibliya tungkol sa kung ano ang dapat nating sabihin at kung ano ang hindi natin dapat sabihin. Ngayon, sa pag-unawa sa prinsipyo sa likod ng mga dapat gawin at hindi dapat gawin, mas maintindihan ninyo kung bakit napakahalagang sabihin ang mga bagay at bakit napakahalagang hindi sabihin ang iba pang mga bagay. Sinusundan ba ninyo ako? Ito ang dahilan kung bakit napakahalaga na maunawaan ang mga sumasalalay na prinsipyo. Pagkatapos ay mas magkakaroon ng kahulugan ang mga partikular na patakaran at regulasyon, mga dapat gawin at hindi dapat gawin. Naiintindihan ninyo iyan. Sige, ngayon tingnan natin ang ilan sa mga tiyak na Biblikal na utos tungkol sa kung ano ang hindi natin dapat sabihin.

Alisin muna natin ang negatibo, at pagkatapos ay tatalakayin natin ang positibo. Siyanga pala, ang mga pag-aaral bukas ng umaga ay tatalakayin kung ano ang dapat nating sabihin, at lahat kayo ay babalik bukas ng umaga, hindi ba? Sige, hindi iyon buong-buo. Lahat kayo ay babalik bukas ng umaga, hindi ba? {Amen} Oo, mabuti. Sige, ano ang hindi natin dapat bigyan ng pagpapahayag sa liwanag ng batas ng nagkakabilang impluwensiya na ito? Una sa lahat, hindi tayo dapat magbigay ng pagpapahayag sa anumang marumi o hangal. Marumi o hangal; **Ephesians 5:4, "ni karumihan, ni hangal na pag-uusap, ni malaswang pagbibiro, na hindi angkop, kundi sa halip ay pagbibigay,"** ano? **"...pagbibigay ng pasasalamat." Pagbibigay ng pasasalamat.** Mga minamahal kong kaibigan, pakiusap, pakiusap huwag hayaang may anumang marumi na lumabas sa inyong bibig.

Siyanga pala, mayroon lamang ng lahat ng uri ng mga berdeng biro diyan sa labas. Alam ninyo kung tungkol saan ang sinasabi ko. Hindi tayo dapat magkaroon ng anumang bahagi sa pagpapasa ng ganitong uri ng bagay. Wala. Nakikita ninyo, kung magbibigay kayo ng pagpapahayag sa mga bagay na marumi, ayon sa batas ay ginagawa ninyo ang inyong sarili na mas, ano? Sige, sabihin ninyo, marumi. Hanggang sa ano - huwag nawa itulot ng Diyos - ngunit ano ang sasabihin ng Hukom? **"Siya na marumi, hayaan siyang manatiling marumi pa rin."** {Rev 22:11} At iyon ay magpakailanman. Pakiusap huwag hayaang mangyari iyan sa inyong kaso. Ngunit mga minamahal kong kaibigan, mangyayari iyon kung magbibigay kayo ng pagpapahayag sa kung ano ang marumi, dahil ayon sa batas ay gagawin ninyo ang inyong sarili na mas marumi pa. Huwag gawin iyon, pakiusap. Bantayan

nang mabuti ang dila, at huwag magbigay ng pagpapahayag sa anumang bagay na marumi sa moral. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen}

Ngunit mayroon ding hangal na pag-uusap na hindi natin dapat bigyan ng pagpapahayag. Ito ay isang mahirap, at ang ilan sa inyo ay magagalit sa kung ano ang sasabihin ko tungkol dito, at maaaring magalit din kayo sa akin dahil sa pagsasabi nito. Ngunit pagpalain ang inyong mga puso, kailangan kong tanggapin ang panganib na iyon, dahil mahal ko kayo nang sapat upang sabihin sa inyo kung ano ang kailangan ninyong marinig kahit na maaaring magalit kayo. Hangal na pag-uusap: Kung magbibigay tayo ng pagpapahayag sa hangal na pag-uusap, ano ayon sa batas ang ginagawa natin sa ating sarili? ...mas hangal. **Proverbs 15:2, "... ang bibig ng mga mangmang ay nagbubuhos ng kahangalan."** **"Mula sa kasaganaan ng puso, ang bibig,"** ano? **"...ay nagsasalita."** {Lk 6:45} Ngunit sa pamamagitan ng batas ng nagkakaroon ng kaugnayan sa isa't isa, kapag isinasalita mo ang kahangalan, ano ang ginagawa mo sa iyong sarili? Mas mangmang. Hanggang sa magawa mong maging napakagaan at mababaw at katawa-tawa na hindi ka na kakayahan ng anumang masubstansya, seryoso, malalim na pag-iisip o mga salita. Maaari mong gawin ito; maaari mong gawing ganap na katatawanan ang iyong sarili.

Alam ninyo, ang bagay na nagpapahirap sa atin na gawin ito, ang magsalita ng kahangalan, ay dahil sa napakataas na pagpapahalaga na ibinibigay ng mundo sa isang taong makapagpatawa ng tao. Naririnig ba ninyo ang sinasabi ko dito? Sa mundo, iniisip na isa sa mga pinakanais na birtud ay ang, ano? Sentido ng humor. Halina ngayon, alam ninyo iyan. Ito ay itinuturing na isa sa mga pinakanais na birtud, at kapag gusto mo talagang purihin ang isang tao, sinasabi mo, *"Ay, siya ay nakakatawa talaga; siya ay isang bungkos ng tawa."* Tanong: Ito ba talaga ay isang kapuri-puring birtud para sa isang Kristiyano? Halina, ngayon, kailangan ng kaunting lakas ng loob. Ito ba ay isang kapuri-puring birtud para sa isang Kristiyano? Kung ito ay isang kapuri-puring birtud para sa isang Kristiyano, hindi ba natin makikita ito na nagpapakita sa buhay ni Kristo? Halina, ngayon. Hindi ba lahat ng mga birtud na katulad ni Kristo ay nakikita kay Jesu-Kristo? Oo. Sabihin mo sa akin, gaano kadalas mong nakikita si Kristo na nagsasabi ng mga biro? Nagbibiro, nagsasalita ng kahangalan para makakuha ng tawa, gaano kadalas mo nakikita iyon? Hindi; samakatuwid, ano ang dapat nating ipasya? Ito ay hindi dapat maging tunay na Kristiyanong birtud. Marahil ito ay isang huwad sa kung ano ang taglay ng isang tunay na Kristiyano, at iyon ay tunay na kaligayahan at kasiyahan.

Magtrabaho kasama ako sa bagay na ito. Pakiusap na unawain kung ano ang sinisikap kong sabihin dito. Ito ay isang mahirap na guhit na dapat nating lakaran at ayaw kong maging mali ang pagkaunawa. Manatili tayong malapit sa inspirasyon. Evangelism, page 641, **Evangelism, 641: "Kapag ang sinuman ay makapagturo ng isang walang kabuluhang salita na binigkas ng ating Panginoon, o ng anumang pagkagaan na nakita sa Kanyang pagkatao, maaari siyang makaramdam na ang pagkagaan at pagbibiro ay maaaring mapatawad sa kanyang sarili. Ang espiritung ito ay hindi Kristiyano; sapagkat ang maging Kristiyano ay ang maging,"** ano? **"...katulad ni Kristo. Si Jesus ay isang perpektong huwaran, at dapat nating tularan ang Kanyang halimbawa. Ang Kristiyano ay ang pinakamataas na uri ng tao, isang kinatawan ni Kristo."** Si Kristo ba ay isang mapagbiro? Hindi. Samakatuwid ang isang Kristiyano, na dapat kumatawan kay Kristo, ay hindi magiging isang mapagbiro. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Hindi kayo maaaring makipagtalo nang matalino laban dito.

Ngunit huwag po ninyong maling maintindihan ako rito. Hindi ako, higit sa lahat, hindi ako nagtataguyod ng isang malungkot, masungit na espiritu at disposisyon. Ang Kristiyano ay dapat na ang pinakamasayang tao sa ibabaw ng mundo. {LHU 376.5} Ngunit may pagkakaiba sa pagitan ng tunay na kagalakan at kaligayahan, na siyang bunga ng kabanalan {RC 161.7}, may malaking pagkakaiba sa pagitan niyon at nitong huwad na murang kapalit na tinatawag na kahangalan o katangahan. Oo, ang pagsasabi ng biro ay nagdudulot ng pansamantalang tawa, ngunit pagkatapos ito ay, ano? Ito ay tapos na. Ngunit ang tunay, ang salitang sinabi sa tamang panahon {Kawikaan 15:23}, isang bagay na

nagpapalakas at nagpapasigla, para ipaalala ang pag-ibig at katapatan ng Diyos, iyon ay nagdudulot ng tunay, pangmatagalang kagalakan sa taong nakaririnig nito. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} Si Jesu-Kristo ba ay laging handa upang magsalita ng salita sa tamang panahon? Upang magdulot ng kagalakan at kaginhawaan sa mga puso ng nagluluksa, nagdurusang sangkatauhan? Siya ba? Oo. Ngunit naglilibot ba Siya na nagsasabi ng mga biro, nagpapatawa ng mga tao? Hindi. May pagkakaiba, hindi ba? Tulungan tayo ng Diyos na hanapin ang tunay, hindi ang huwad. Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen}

Bible Commentary, Volume 7, pahina 938: "Nararapat na maging masigla, at maging masaya. Nararapat na linangin ang kasiglaang espiritu sa pamamagitan ng pagpapabanal ng katotohanan; ngunit hindi nararapat na magpakasaya sa hangal na pagbibiro at pag-iisip ng katatawanan, sa pagkagaan at pagiging walang kabuluhan..." Nakikita ba ninyo ang pagkakaiba sa pagitan ng tunay at ng huwad? Nakikita ba ninyo ito? Narito ang isa pang halimbawa. **Child Guidance, pahina 146: "Walang malungkot sa relihiyon ni Jesus. Habang ang lahat ng pagkagaan, pagiging walang kabuluhan, at pagbibiro, na sinasabi ng apostol na hindi angkop {Eph 5:4}, ay dapat masusing iwasan, mayroong matamis na kapahingahan at kapayapaan kay Jesus na ipapahayag sa mukha. Ang mga Kristiyano ay hindi magiging malungkot, nalulumbay, at nawawalan ng pag-asa. Sila ay magiging seryoso ang pag-iisip, gayunpaman ipapakita nila sa mundo ang isang kasiglaang tanging ang biyaya lamang ang makapagbibigay."** Nakakatulong ba iyan? Nakikita ba ninyo ang pagkakaiba dito? Maaari po lamang unawain ang pagkakaiba sa pagitan ng huwad at ng tunay. Ang kinakatakutan ko na ating nagawa, oo, kahit na sa simbahang ito, ay na tayo ay naniniwala sa huwad at itinuturing natin ito bilang isang kapuri-puring birtud. Hindi ito ganoon. Hindi ito ganoon, sapagkat hindi natin ito nakikita kay Jesus.

Review and Herald, October 29, 1903: "Mag-ingat sa inyong mga salita. Huwag aksayahin ang mahahalagang sandali sa hangal na pakikipag-usap. Mamuhay nang malapit kay Kristo upang kayo ay laging handang magsalita ng salita sa tamang panahon sa kanya na pagod. {Is 50:4} Alisin ninyo ang lahat ng pagmamalaki, lahat ng pagkamakasarili, lahat ng pagkagaan at pagiging walang kabuluhan. Ang pagbibiro at pagpapatawa ay isang pagsuway sa Diyos, at isang pagtanggì sa inyong pananampalataya. Ang mga ito ay nagpapahina sa isipan para sa matibay na pag-iisip at tapat na paggawa, na ginagawang mababaw at hindi mahusay ang mga tao. Maging maingat, at sa parehong panahon ay masigla at masaya, na nagpapakita ng mga papuri sa Kanya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa Kanyang kamanghamanghang liwanag." Naririnig ko ba ang "amen"? {Amen} O, kapatid na lalaki, kapatid na babae, nakikita ninyo, ang mga Kristiyano ay dapat na maging mga taong maaraw. Amen? {Amen} Dapat tayong magkaroon ng positibo, nagpapasigla, nakapanghihiikayat na disposisyon at espiritu at impluwensya sa lahat ng taong ating nakakaugnayan. Ngunit maaari lamang tayong magkaroon nito habang minamasdan at pinag-uusapan natin ang mga birtud at ang kapangyarihan at ang biyaya na sa atin sa Araw ng Katuwiran. Sa pagmamasid kayo ay nababago; sinasalamin ninyo ang Kanyang liwanag at pag-ibig at kapangyarihan. Ganyan kayo nagiging maliwanag, sa pamamagitan ng pagmamasid sa Araw ng Katuwiran. Amen? At sa pamamagitan ng pagsasalita tungkol sa Kanya.

Ibaba ng pahina, **Review and Herald, March 12, 1872.** Makinig dito; ito ay kahanga-hanga. **"Mayroong mga taong hindi nakakaramdam na isa itong tungkuling panrelihiyon na disiplinahin ang isipan upang manahan sa mga masasayang paksa, upang sila ay makapagpakita ng liwanag sa halip na kadiliman at kalungkutan. Ang ganitong uri ng mga isipan ay alinman sa abala sa paghahanap ng kanilang sariling kasiyahan, sa walang kabuluhang pakikipag-usap, pagtatawa at pagbibiro, pinapanatiling patuloy na nakataas ang isipan sa pamamagitan ng sunud-sunod na mga libangan; o sila ay malulungkot, na may malalaking pagsubok at mga tunggalian sa isipan, na sa palagay nila ay iilan lamang ang nakaranas o makakaunawa. Ang**

mga taong ito ay maaaring magkukunwaring Kristiyano, ngunit nililinlang nila ang kanilang sariling mga kaluluwa. Wala sa kanila ang tunay na bagay."

Mga kaibigan ko, nakikita ninyo, maaari kayong pumunta sa isa sa dalawang daan, hindi ba? Maaari kayong pumunta sa murang huwad na daan, o maaari kayong pumunta sa madilim at kaaba-abang daan. Ngunit ano ang solusyon? Pagtingin sa Araw ng Katuwiran, pagmamasid sa Kanya. At sa pagmamasid sa Kanya, kayo ay magiging, ano? Kayo ay mababago. Kayo ay magiging ang pinakamasayang tao sa ibabaw ng mundo {LHU 376.5}, at magkakaroon kayo ng salitang sasabihin sa tamang panahon {Is 50:4} na magiging isang pagpapala sa iba. Napakahalaga na maunawaan kung paano gumagana ito. Maaari po lamang huwag malinlang ng huwad. Huwag ipahayag ang kahangalan, pagbibiro, pagpapatawa, ngunit laging maging handa upang magsalita tungkol sa pag-ibig at biyaya at mahahalagang pangako ng Diyos upang makapagdulot kayo ng pangmatagalang kagalakan at kaligayahan sa iba. Tayo ay tumayo.

Ama sa langit, maraming salamat sa pagtulong sa amin hindi lamang upang maunawaan ang batas ng kaugnayan sa isa't isa, kundi sa pagtulong sa amin upang maunawaan kung bakit napakahalagang maingat na bantayan ang lumalabas sa aming mga bibig. O Panginoon, isinaalang-alang namin kung ano ang ipinagbabawal sa amin ng Apostol Pablo na bigkasin: karumihan at hangal na pakikipag-usap. Mayroon pang ilang iba pang bagay, at Ama tulungan mo kami na kilalanin na sa tuwing hinihimok tayo ng Kasulatan na huwag gumawa ng isang bagay, ito ay para sa ating sariling kabutihan at kailangan nating seryosohin ito, at sa lakas ni Kristo tanggiin ang pagbigkas ng anumang hindi angkop. Lalo na ito ay mahalaga kapag nauunawaan natin ang batas ng kaugnayan sa isa't isa. Kaya patuloy na samahan mo kami habang ipinagpapatuloy namin ang aming pag-aaral ngayong hapon, dalangin namin sa pangalan ni Jesus. Amen. Pagpalain kayo ng Diyos, mga kaibigan.